

VANDEBRIL
MICHAËL

ars poetica

Michaël Vandebril
1972
Belgicko | Belgium

2	MAETERLINCKOV ODCHOD
3	HET VERTREK VAN MAETERLINCK
4	MAETERLINCK'S DEPARTURE
6	LA CASINA ROSSAI
7	LA CASINA ROSSA
8	LA CASINA ROSSA
10	JOUR DE GRÂCE
11	JOUR DE GRÂCE
12	JOUR DE GRÂCE
14	BALKÓN MIKU ALASA
15	HET BALKON VAN MIKA ALAS
16	THE BALCONY OF MIKA ALAS
18	SÚ DNI
19	ER ZIJN DAGEN
20	ONE OF THOSE DAYS
22	MONT ROYAL
23	MONT ROYAL
24	MONT ROYAL
26	VEŠTBA
27	ORAKEL
28	ORAKEL
30	BENVENUTI A LAMPEDUSA
31	BENVENUTI A LAMPEDUSA
32	BENVENUTI A LAMPEDUSA
34	RADOSŤ Z PRÁCE
35	ARBEIDSVREUGDE
36	JOB SATISFACTION
38	REFRÉN PRE MESTO
40	REFREIN VOOR EEN STAD
42	CHORUS FOR A CITY
44	POLAROID
45	POLAROID
46	POLAROID
48	LAS BELGAS
49	LAS BELGAS
50	LAS BELGAS
52	DURAN ADAM (STOJACI MUŽ)
53	DURAN ADAM (STAANDE MAN)
54	DURAN ADAM (STANDING MAN)
56	INAT
57	INAT
58	INAT

MAETERLINCKOV ODCHOD

moja neprítomnosť otlačí hlboké vrásky
do pieskovej postele
v ktorej umiera tisíc vládných rýb ako vo vrstve
monotónnej vody

pestujem orchidey neopätovaných lások vo svojom modrom
sklenom zvončeku ochránenom
proti požieraniu vtákmi mimo tieňa stromov a stien
moja zem je

unavená a vápenatá no predsa rastie listie viditeľne
pod teplou strechou
z ocele a skla už sa zakoreňujem v budúcich mestách
pobozkám ťa koho

iného by som mal pobozkať pri stranách domov vstávam teraz
kráčam ponad
strechy prihováram sa každému kto chce počuť dostaneš svoje miesto späť
na jar

HET VERTREK VAN MAETERLINCK

trekt de afdruk van mijn afwezigheid diepe voren
in het zanderige bed
waarin duizend minzame vissen sterven als in laag
eentonig water

teel ik orchideeën van onbeantwoorde liefdes in mijn blauwe
stolp beschermd
tegen vogelvraat weg van schaduw van bomen en muren
mijn bodem is

moe en verkalkt en toch groeit het gebladerte zienderogen
onder het warme dak
van staal en glas ik schiet al wortel in toekomstige steden
ik zal je kussen wie

anders zou ik kussen langs de kant van de huizen ik sta op nu
loop over
daken spreek tot iedereen die horen wil je krijgt je plaats terug
in de lente

Michaël Vandebriel

MAETERLINCK'S DEPARTURE

makes the impression of my absence deep furrows
in the sandy bed
in which a thousand affable fish are dying like in low
monotonous water

orchids of unanswered loves I grow in my blue
bell-jar protected
from bird guzzle away from the shadow of trees and walls
my ground is

tired and calcified and yet the foliage is growing visibly
under the warm roof
of steel and glass I'm already taking root in future cities
I shall kiss you who

else is there to kiss by the side of the houses I'm getting up now
walking across
rooftops speaking to anyone who wants to listen you'll get your place
back in the spring

Michaël Vandebriel

LA CASINA ROSSA

kam vedie cesta tvojich nôh zatiaľ čo tieto fialové kvety
pijú moje šťavy
áno nosíš kučery rozpustené plné boha mám najstaršie listy
no ty neutíchajúce

žblnkanie padajúcej vody ponúkam ti svoje spráchnivené líce
na jeden nádych
v temnote svojej malej izby ľakám sa každý deň
moje kosti majú iný tvar

hľadajúc voňavú korisť aby nebola tma a zabudnúc na to
obliekam si oslavu
tieto borovice ako ohnuté koruny na mojej hlave moja
poézia nerozkrváca žiadne okruhlíky

no vietar vravíš a zjavuje sa mesto v ktorom kamene rozprávajú
a kde cez deň
nosíme biele košele slávnostne ako leopardy ktoré fahajú môj koč
starou cestou appia

LA CASINA ROSSA

waarheen de weg van je voeten gaat terwijl deze paarse bloemen
mijn sappen drinken
ja zo draag je lokken los vol van god ik heb de oudste brieven
maar jij het onophoudelijk

geklater van vallend water ik bied je mijn verpulverde wang
voor één ademhaling
in de donkerte van mijn kleine kamer ik schik elke dag
mijn beenderen in een andere vorm

op zoek naar geurige prooi niet dat het donker is en dit vergeten
een feest draag ik
deze pijnbomen als gewelfde kronen op mijn hoofd mijn
dichterschap doet geen keien bloeden

maar wind zei je en er verschijnt een stad waar stenen spreken
en waar we overdag
witte hemden dragen sierlijk als luipaarden die mijn koets leiden
over de oude weg van appia

Michaël Vandebriel

LA CASINA ROSSA

where the road of your feet is going whilst the purple flowers
are drinking my juices
yes that's how you wear tresses loose full of god I have the oldest papers
but you the incessant

splatter of falling water I offer you my pulverized cheek
for one single breath
in the darkness of my small room every day I arrange
my bones in a different shape

looking for fragrant prey not that it's dark and forgetting this
a party I'm wearing
these pine-trees like arched crowns on my head my poethood
doesn't make cobble-stones bleed

but wind you said and a city appears where stones speak
and where we wear
white shirts during the day graceful as leopards that lead my coach
over the old appia road

Michael Vandebriel

JOUR DE GRÂCE

prevediem ťa záhradou svojou peknou veľkou záhradou plnou zvláštnych kvetov
ktoré voňajú
prachom a starými drevenými podlahami dym sa točí ako čierni tanečníci okolo
tvojho drieku dlhé

pomalé satie trávy šelestí v našich dievčenských ušiach
ospalo sa vlečieme
naše nohy v tmavej zemi pomaly vezmem jazyk
z tvojich úst ktorý nesiem

ako trofej po dlhej ceste stúpam po svojich holých kolenách
po schodoch na ktoré
sa lepia nočné motýle nastoknem strieborný prsteň na prst
tvojej najmensej ruky

táto noc pozná veľa otcov a matiek táto noc sa stane
tvojím hrobom pozri pijem ti
chladne a temne krv a utopím ťa v plytkom močiar
novej poézie

JOUR DE GRÂCE

ik leid je om de tuin mijn mooie grote tuin vol vreemde bloemen
die ruiken naar
stof en oude plankenvloeren rook kringelt als zwarte dansers rond
je lenden het lange

trage zuigen van het gras ruist in onze meisjesachtige oren
we schuifelen slaperig
onze voeten de donkere aarde in ik neem langzaam je tong
uit je mond die ik draag

als een trofee na een lange reis ik bestijg op mijn blote knieën
de trappen waaraan
nachtvlinders kleven ik schuif je een ring van zilver om de vinger
van je kleinste hand

deze nacht kent vele vaders en moeders deze nacht wordt
je graf kijk ik drink je
koel en donker bloed en verdrink je in de ondiepe poel
van een nieuwe poëzie

Michaël Vandebriel

JOUR DE GRÂCE

I'm leading you up the path of my beautiful big garden filled
with strange flowers that smell
of dust and old floorboards smoke is spiralling around your loins
like black dancers the long

slow sucking of the grass is rustling in our girlish ears
sleepily we shuffle
our feet into the dark earth slowly I take your tongue
from your mouth sporting it

like a trophy after a long trip on my bare knees I climb
the stairs to which
moths are stuck I put a silver ring on the finger
of your smallest hand

this night has many fathers and mothers this night will become
your grave look I'm drinking
your cool and dark blood and drowning you in the shallow pool
of a new poetry

Michaël Vandebriel

BALKÓN MIKU ALASA

predtým než pôjdeme k vode sypem morskú soľ do tvojich očí trblietajúca sa
kaluž siaha k
okraju môjho balkóna drevené ryby sa pomaly kľžu
do zeleného mora

jazyky sa skladajú okolo okrúhlych kameňov a pevne sa prisajú
ako mušle
na malých schodoch nad zvyškami knižnice plachtia
čerstvé kvety

vyčistím svoje siete a nastavím ich presne tvoje ruky sa zarezú hlboko
do krajiny naše
jasné žalúdky horia domnelým hladom teraz hovorím
slaným jazykom

rybára a vtlačám sa do tvojej tmavomodrej hĺbky
ako čudný
utopenec ktorý sa každým úderom vzdáva od toho čo
mal rád

HET BALKON VAN MIKA ALAS

voor we te water gaan strooi ik zeezout in je ogen de glimmende
plas reikt tot
aan de rand van mijn balkon langzaam glijden de houten vissen
de groene zee in

tongen plooiën zich over de ronde keien en zuigen zich vast
als schelpdieren
aan de kleine trappen boven de resten van een bibliotheek drijven
verse bloemen

ik maak mijn netten schoon en trefzeker je armen snijden diep
het land in onze
heldere magen branden van ingebeelde honger ik spreek nu
met de zilte tong

van een visser en dring binnen in je donkerblauwe diepte
als een zonderlinge
drenkeling die zich met elke slag vloeibaar verwijdert van wat hij
heeft liefgehad

THE BALCONY OF MIKA ALAS

before we take a dip I sprinkle sea salt in your eyes the gleaming
pond reaches to
the edge of my balcony slowly the wooden fish slide
into the green sea

tongues fold around the round cobble-stones and suck until they're stuck
to the small stairs
like shellfish fresh flowers are floating above the remains
of a library

I clean my nets and make them accurate your arms cut deep
into the land our
clear stomachs are burning with imaginary hunger I speak now
with the salty tongue

of a fisherman and penetrate into your dark blue depth
like a drowning
eccentric who at every stroke moves away fluidly from what he
loved before

Michael Vandebriel

SÚ DNI

zobudím sa som zrejme šťastný mám dom
ležím natiahnutý v kresle
idem k oknu vezmem tvoju ruku nemám nič vo vreckách
ipredpovedám

počasie vyzlečiem sa vybehnem po schodoch už nevládzem
mlčať vidím obrázok
na tvojom chrbte predám všetky svoje knihy spievam zabudnutú pieseň
prečiarknem niektoré vety

vidím vychádzať slnko poukladám všetky škatule nepoviem veľa
poviem toto je prvý
raz dýcham morský vzduch jem červené hrozno cítim
kvapku dažďa na čele

vybijem rybník tvárim sa že nič nepočujem otvorím
dvere môžem ťa cítiť
rozlúčim sa s priateľmi pustím si platňu idem
pod most idem spať

ER ZIJN DAGEN

ik word wakker ik ben waarschijnlijk gelukkig ik bezit een huis
ik lig languit in de zetel
ik loop naar het raam ik neem je hand ik heb niets in mijn zakken
ik voorspel

het weer ik kleed me uit ik loop de trap op ik kan niet meer
zwijgen ik zie de tekening
op je rug ik verkoop al mijn boeken ik zing een vergeten lied
ik schrap enkele zinnen

ik zie de zon verschijnen ik stapel alle dozen ik zeg niet veel
ik zeg dit is de eerste
keer ik adem zeelucht in ik eet rode druiven ik voel een
regendruppel op mijn voorhoofd

ik drink een vijver leeg ik doe alsof ik niets hoor ik open
een deur ik kan je ruiken
ik neem afscheid van mijn vrienden ik speel een plaat ik rij
onder een brug ik ga slapen

Michaël Vandebriel

ONE OF THOSE DAYS

I wake up I'm probably happy I own a house I'm stretched out
in the armchair
I go to the window I take your hand I have nothing in my pockets
I forecast

the weather I get undressed I go upstairs I can no longer remain
silent I see the marking
on your back I sell all my books I sing a forgotten song
I cross out a few sentences

I see the sun appearing I pile up all the boxes I don't say much
I say this is the first
time I breathe in sea air I eat red grapes I feel a
raindrop on my forehead

I drink a pond to the lees I pretend I hear nothing I open
a door I can smell you
I bid farewell to my friends I play a record I drive
under a bridge I go to bed

Michael Vandebriel

MONT ROYAL

hľadám tvoju tvár vo svojom dychu ktorý stúpa v chladnom vzduchu
montrealu
v plachtiacich čajkách vysoko nad prázdny prístavom v čiarach
mojej schnúcej

ruky pod srstou teplokrvných zvierat v bielych plachtách
natrasených
ženskými rukami v očiach tuláka stočených
ako mačka na slnku

hľadám tvoju tvár v pohybe tela ktoré sa nadychuje
a vydychuje v piesni
ktorú počujem spievať malého chlapca vo veku osem rokov medzi
slovami v novinách [v

krajine ktorá sníva o vojne] v tieni vysokých domov
v túžbach
[moje kráľovské telo kráča vedľa teba a chce byť v tvojom tele]
mojej túžby

MONT ROYAL

ik zoek je gezicht in mijn adem die opstijgt in de koude lucht
van montréal
in de zwevende meeuwen hoog boven de holle haven in de lijnen
van mijn drogende

hand onder de vacht van warmbloedige dieren in de witte lakens
opgeschud
door vrouwenhanden in de ogen van een zwerver opgerald
als een kat in de zon

ik zoek je gezicht in de beweging van een lichaam dat in-
en uitademt in een lied
dat ik hoor zingen door een klein jongetje van acht tussen
de woorden in de krant [in

een land dat droomt van oorlog] in de schaduw van hoge huizen
in de verlangens
[mijn vorstelijk lichaam loopt naast je en wil in jouw lichaam zijn]
van mijn verlangen

Michaël Vandebriel

MONT ROYAL

I'm looking for your face in my breath which rises in the cold air
of montreal
in the gliding sea gulls high above the hollow harbour in the lines
in my drying

palm under the fur of warm-blooded animals in the white sheets
shaken up
by a woman's hands in the eyes of a tramp curled up
like a cat in the sun

I'm looking for your face in the movement of a body breathing in
and out in a song
I can hear a small boy of eight sing between
the words in the paper (in

a country dreaming of war] in the shadow of high houses
in the desires
[my royal body is walking next to you and wants to be inside
your body] of my desire

Michaël Vandebril

VEŠTBA

už niet cesty späť keď sa tvoje telo predo mnou otvorilo
ako čierna zem
tvoje ruky sa hýbu ako mladá kvetina lemujúc môj tvar
moje jemné rýchle ťahy

tvoje vlasy voňajú ako priehľadná noc kráčame cez
rôzne záhrady pozdravíme sa
inými slovami už niet cesty späť vezmi to odo mňa
na svoje plecica

holé konáre ktoré si nedajú pokoj s našimi malými hádkami
z papiera na
čo myslíš povedz podarí sa nám vyjsť z tohto labyrintu
lístia a pukov

slhko je vysoko jeme kačacie vajíčka čo sa má stať
sa usiluje proti nám
už niet cesty späť otvoríš ma tak ako otváraš knihy
a zlomíš mi chrbát

ORAKEL

er is geen weg meer terug nu je lichaam zich voor me opent
zoals de zwarte aarde
ja handen bewegen als een jonge bloem mijn vorm omlijnend
mijn zachte snelle trekken

je haar ruikt naar een doorzichtige nacht we lopen door
verschillende tuinen begroeten elkaar
met andere woorden er is geen weg meer terug neem dat van me
aan je armen

ontblote takken die geen vrede nemen met onze kleine raadsels
van papier waarmee
ben jij wel bezig vertel me zullen we het redden uit dit labyrint
van loof en knoppen

de zon staat hoog we eten eendeneieren wat er te gebeuren staat
vlijt zich tegen ons aan
er is geen weg meer terug je slaat me open zoals je met boeken
doet en breekt mijn rug

Michaël Vandebriel

ORAKEL

there is no way back anymore now that your body is opening up for me
like the black earth
your hands are moving like young flowers delineating my shape
with soft swift strokes

your hair smells of a perspicuous night we walk through
several gardens greet one another
in other words there is no way back anymore believe
me your arms

bare branches that don't acquiesce in our little paper
riddles what
are you working on tell me shall we manage to get out of this maze
of foliage and buds

the sun is high we're having duck eggs what's about to happen
is cuddling up to us
there is no way back anymore you open me up like a book
and break my spine

Michael Vandebriel

BENVENUTI A LAMPEDUSA

tam pri tých skalách odhalím svoje prsia do ktorých sa
zahryzli krútiace sa hady
ponorím sa do modrej vody
hľadám dno

mora počúvam pláž sa pred nami rozprestiera s boľavými očami
čakám čakám
kým budem vyplúť slnko nemilosrdne svieti na moju hlavu
každý krok

je nesprávny v tejto krajine morských vtákov a vlkov dieťa plače
mužský hlas
formuluje čudné slová moje kosti si nôtia v rytme
vín tu ležím

nehybne na brehu národov národností a jazykov ako nahá
zvrásnená ryba
a hnijem počujem tlmené hlasy [rybár ľudí prichádza
posiela svoje najlepšie kone]

BENVENUTI A LAMPEDUSA

daar bij de rotsen ontbloot ik mijn borsten waarin zich
kronkelende slangen
hebben vastgebeten ik laat me zakken in het blauwe water
zoek de bodem

van de zee luister het strand strekt zich voor ons uit met lede ogen
wacht ik
te worden uitgespuugd de zon schijnt genadeloos op mijn hoofd
elke voetstap

is misplaatst op dit land van zeevogels en wolven een kind huilt
een mannenstem
vormt vreemde woorden mijn botten neuriën op het ritme
van de baren hier lig ik

roerloos aan de oevers van valken natiën en tongen als een naakte
gerimpelde vis
te rotten ik hoor gedempte stemmen [de mensenvisser komt hij
stuurt zijn beste paarden]

BENVENUTI A LAMPEDUSA

over there by the rocks I bare my breasts into which
 wriggling snakes
have sunk their teeth I lower myself into the blue water
 looking for the bottom

of the sea listen the beach extends in front of us I'm waiting
 with sorrow
to be spit out the sun is mercilessly shining on my head
 every footstep

is out of place on this land of sea birds and wolves a child is crying
 a man's voice
is forming foreign words my bones are humming to the rhythm
 of the waves here I'm lying

motionless on the shores of peoples, nations and tongues like a naked
 wrinkled fish
and rotting I hear muffled voices [the fisher of men is coming he
 is sending his best horses]

Michael Vandebriel

RADOSŤ Z PRÁCE

ako vyplňáš prázdnotu ničím iným
než pohybom

moja železná ruka siaha
na tvoje genitálie

ktoré sa tu končia
pracujeme tvrdo a dlho

kopeme hlboko v týchto tmavých
ústach zapájame všetky kosti

ako vzácne kamene
z piesočnatej pôdy

ako vyplňam medzery ničím iným
než oddanosťou

hryziem do prachu a popola
pretože náš čas

neprišiel
slnko svieti

ako starý milenec
ktorý vie presne

čo chce od našich
mladých neskazených tiel

a ako vyplňam nízkosť ničím iným
než ovládaním

ARBEIDSVREUGDE

hoe je de leegte vult met niets
dan beweging

mijn ijzere hand grijpt
naar je geslacht

dat hier eindigt
we werken hard en lang

graven diep in deze donkere
mond halen alle gebeente

als edelgesteente
uit de zanderige grond

hoe ik de leemte vul met niets
dan berusting

ik bijt in stof en as
omdat onze tijd

niet is gekomen
de zon schijnt

als een oude minnaar
die precies weet

wat hij wil van onze
jonge onbedorven lijven

en hoe ik de laagte vul met niets
dan beheersing

Michaël Vandebriel

JOB SATISFACTION

how you fill the void with nothing
but motion

my iron hand grabs
your genitals

which end here
we work hard and long

dig deep in this dark
mouth produce all bones

like precious stones
from the sandy ground

how I fill the void with nothing
but acquiescence

I bite dust and ashes
because our time

hasn't come
the sun is shining

like an old lover
who knows exactly

what he wants of our
young unspoilt bodies

and how I fill the hollow with nothing
but control

Michael Vandebriel

REFRÉN PRE MESTO

v meste ktoré vyciava básnikov
skízam k mäkkým kostrám

rýchlosťou leoparda
popri teplých vlhkých záhradách v ktorých sa kamene

pávy a chodníčky správajú
ako výstuže kukly

pomaly pojedané kríkmi
a korunami a príťažlivo pomalé

pučanie mušlí vo vode rybníka
len zvestovateľ

väčších záhrad v ktorých kamene
pávy a chodníčky sa správajú

ako lúče slnka
pomaly vysaté kríkmi

a korunami a príťažlivo pomalým
pučáním mušlí vo vode rybníka

len povzdych
iných záhrad v ktorých sa kamene

pávy a chodníčky správajú
ako vlnobitie zdroja

pomaly vypité kríkmi
a korunami a príťažlivo pomalým

pučáním mušlí vo vode rybníka
mesto zahalené len tieňom

básnici v priehľadnej koži
ja žijem vysoko nad tými záhradami

s noblesou lastovičky
a vidím ulice šťastia

Michael Vandebriel

REFREIN VOOR EEN STAD

in een stad die dichters zuigt
tot zachte geraamtes glijd ik

met de snelheid van een luipaard
langs warme natte tuinen waarin stenen

pauwen en paden zich als draden
gedragen van een cocon

langzaam opgegeten door struiken
en kruinen en het tergend trage

zwellen van schelpen in het vijverwater
slechts een voorbode

van grotere tuinen waarin stenen
pauwen en paden zich als stralen

gedragen van een zon
langzaam opgezogen door struiken

en kruinen en het tergend trage
zwellen van schelpen in het vijverwater

slechts een zucht
van andere tuinen waarin stenen

pauwen en paden zich als deining
gedragen van een bron

langzaam opgedronken door struiken
en kruinen en het tergend trage

zwellen van schelpen in het vijverwater
slechts een zweem de stad kleedt

dichters in doorzichtig vel
ik leef hoog boven de tuinen

met de gratie van een zwaluw
en zie straten van geluk

Michaël Vandebriel

CHORUS FOR A CITY

in a city that sucks soft
skeletons out of poets I slide

at the speed of a leopard
past warm wet gardens where stone

peacocks and paths behave
like the threads of a cocoon

eaten slowly by bushes
and crowns and the agonisingly sluggish

swelling of shells in the pond water
merely a herald

of larger gardens where stone
peacocks and paths behave

like rays of a sun
swallowed slowly by bushes

and crowns and the agonisingly sluggish
swelling of shells in the pond water

merely a whiff
of other gardens where stone

peacocks and paths behave
like the heave of a well

drunk slowly by bushes
and crowns and the agonisingly sluggish

swelling of shells in the pond water
merely a hint the city dresses

poets in see-through skins
I live high above the gardens

with the grace of a swallow
and see streets of happiness

Michael Vandebriel

POLAROID

uprostred ulice robíš nepozorovane lásku
sám so sebou vkízaš do uniformy básnika

ten čierny pancier ktorý absorbuje všetko slnko žena
odišla no nebežal si za ňou ty

fotografuješ prechádzajúce domy ktoré ju zatemňujú
betón zasklieva tvoje stuhnuté končatiny nedotýkajú

sa zeme nehľadáš cieľ kráčaš
púšťou ktorá ostáva a skúša každé zrnko piesku

s príslubom prítomnosti všetky ulice sú
rovnaké a mesto je tvajím lesom tvojím sprievodcom aby

si sa stratil a to všetko ťa necháva jednoducho chladným

POLAROID

in het midden van de straat bedrijf je ongezien de liefde
met jezelf je glijdt het uniform van een dichter in

dat zwarte pantser dat elke zon opzuigt de vrouw
is vertrokken maar je liep haar niet achterna je

fotografeert de verlopen huizen die haar verduisteren
je stijve leden worden glazig van beton ze raken

nauwelijks de grond je zoekt geen doel je loopt door
de woestijn die overblijft en proeft elke zandkorrel

met de belofte van aanwezigheid alle straten zijn
dezelfde en de stad is je woud je gids om verloren

te lopen en het laat je allemaal gewoonweg koud

POLAROID

unseen in the middle of the street you make love
with yourself you slip into the uniform of a poet

that black armour which swallows every sun the woman
has left but you weren't pursuing her you take

pictures of the run-down houses that darken her
concrete is making your stiff limbs glassy they barely

touch the ground you're not looking for a goal you're
crossing the desert that's left and taste every grain

of sand with the promise of a presence every street is
the same and the city is your forest your guide to lose

the way and it just leaves you cold down the line

Michael Vandebriel

LAS BELGAS

ostaneme
kízať v podbruší
vašej slávnej pamäti

sto rokov sme znášali
váš zadok vaše noviny
váš kufor snov

posunuli sme sa spolu do súčasnosti
a posúvajúc prechováваме
vágne ľudské pachy

vás teraz čaká moderný štýl
zatiaľ čo my unavení
a opotrebovaní zaostávame

ako stará kráľovná
divnej krajiny
ktorá sa na nás podobá –

pripravení na veľké búranie
[boh sa usmieva
a vyberá si svoju hodinu]

naše lesknúce sa drevo bude slúžiť
na grilovanie mäsa
spolu s našim posledným ohňom

LAS BELGAS

wij zullen blijven
glijden in de onderbuik
van uw glorieuze geheugen

honderd jaren verdroegen wij
uw achterwerk uw krant
uw koffer met dromen

we schoven samen in het heden
een schuivend onderkomen
van vage mensengeuren

u wacht nu moderne makelij
terwijl wij moe
en versleten achterblijven

als een oude koningin
van een grillig land
dat op ons lijkt –

klaar voor de grote sloop
[god glimlacht
en kiest zijn uur]

ons glanzende hout zal dienen
om vlees te grillen
met ons laatste vuur

LAS BELGAS

we shall continue
to slide in the underbelly
of your glorious memory

for a hundred years we bore
your bottoms your newspapers
your bags full of dreams

together we glided in the present
a gliding shelter
of vague human smells

modern make is in store for you
and we shall stay
behind worn-out and broken-down

like an old queen
of a whimsical country
which resembles us —

ready to be scrapped for good
[god smiles
and chooses his hour]

our gleaming wood will serve
to grill meat
with our ultimate fire

Michael Vandebriel

DURAN ADAM [STOJACI MUŽ]

stát na mieste neznamená ísť vzad
znamená to udržať sa
som skrátka nikto
keď ma dajú preč

zaujme moje miesto
niekto iný vstaň a
napíš si slová básnika
na svoje čelo: blake

whitman pasolini vinkenoog
alebo van vliet: je čas
uviesť veci na pravú mieru
pozbierať zlosť

umlčte nás a my
zasadíme korene hlbšie
tak veľmi chcete aby sme mlčali
veď my mlčíme

ako zabití sme stena
proti ktorej bežíte
spoznávam zbrane
a nepaužívam ich toto je náš život

a toto je čas ktorý máme k dispozícii
pre našu slobodu
mrzí ma že vás ruším
no môj svet horí

DURAN ADAM [STAANDE MAN]

stilstaan is niet achteruitgaan
het is standhouden
ik ben gewoon iemand
als ze me weghalen

zal iemand anders mijn plaats
innemen sta op en
schrijf woorden van een dichter
op je voorhoofd: blake

whitman pasolini vinkenoog
of van vliet: het wordt tijd
dat wij orde op zaken stellen
woede verzamelen

druk ons de kop in en we
schieten dieper wortel
u wil zo graag dat we zwijgen
wel we zwijgen

als vermoord wij zijn de muur
waar u tegen loopt
ik herken de wapens
en laat ze liggen dit is ons leven

en dit is de tijd die we veil hebben
voor onze vrijheid
het spijt me u te moeten storen
maar mijn wereld brandt

DURAN ADAM [STANDING MAN]

standing still doesn't mean decline
it means standing your ground
I'm simply a person
if they take me away

another person will take
my place stand up and
write a poet's words
on your forehead: blake

whitman pasolini vinkenoog
or van vliet: it's time
for us to put things right
to gather anger

root us out and we
shall take root
you sir would love us to be quiet
well we're quiet

as the grave we're the wall
you run into
I recognise the arms
and leave them this is our life

and this is the time we have
for our freedom
I'm sorry to have to disturb you
but my world's on fire

Michaël Vandebriel

INAT

venované Gavrilovi Principovi

nemá to meno horí
v mojich očiach ako báseň
ktorú môžeš nahlas zaspievať
no neznesie žiadny názov

stačí mi podanie ruky
aby som vedel koľko je hodín
tento klamlivý deň trikrát zakráka
aby mi pripomenul moje hrdinstvo

hodiny sa zakrádajú popri tejto kaviarni pomaly
a plytko ako hnedá voda miljacky
pozriem sa do zrkadla nového času a vidím
večernú krajinu ktorá padá na moje mesto ako závoj

v diaľke hrmia sane
na mačacích hlavách ten zvuk napĺňa
moju prázdnu dušu ktorá by prevítala
tisíc stien aby sa dostala k vám

ako čierny vták ktorý sa usádza
na večne tlejúcom pali

INAT

voor Gavriło Princip

het heeft geen naam brandt
in mijn ogen zoals een gedicht
dat je luidop zingen kan
maar geen titel verdraagt

ik heb genoeg aan een handdruk
om te weten hoe laat het is
deze leugenachtige dag zal driemaal kraaien
om me te herinneren aan mijn heldendom

de uren kruipen voorbij langs dit café traag
en ondiep als het bruine water van de miljacka
ik kijk in de spiegel van een nieuwe tijd en zie
het avondland dat als een deken valt over mijn stad

in de verte dendert een slee
over de kasseien het geluid vult
mijn lege ziel die duizend muren
zal doorboren om tot u te komen

als een zwarte vogel die neerstrijkt
op het eeuwig smeulende veld

Michaël Vandebriel

INAT

for Gavrilo Princip

it has no name is burning
in my eyes like a poem
you can sing aloud
but it can't bear a title

a handshake is all I need
to know what time it is
this deceitful day will crow thrice
to remind me of my heroism

time drags on past this café sluggish
and shallow like the brown water of the miljacka
I look in the mirror of a new age and see
the accident which like a blanket falls over my city

in the distance a sleigh rumbles
over the cobble-stones the sound fills
my empty soul which will drill
through a thousand walls to come to you

like a black bird which alights
on the ever smouldering field

Michael Vandebriel

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

© original poems: Michaël Vandebriel
© translations into Slovak: Lucia Matejková
© translations into English: Michaël Vandebriel

No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from Ars Poetica, o.z., Vlčkova 18, 811 05 Bratislava

Editor: Martin Solotruk
Slovak language editor: Jaroslav Hochel
Graphic design & layout: Lívia Kožušková
Production coordination: Martina Straková

ISBN 978-80-89283-73-6

www.arspoetica.sk
www.versapolis.com

ars'poetica
international poetry festival

VERSOPOLIS
where
poetry
lives

With the support of the
Creative Europe Programme
of the European Union

Michaël Vandebriel [1972] je mladý flámsky básnik. V roku 2012 debutoval básnickou zbierkou *Het vertrek van Maeterlinck*, ktorú v oboch najväčších národných jazykoch [v holandčine a vo francúzštine] vydalo prestížne nakladateľstvo *De Bezige Bij*. Na niektorých básňach z tejto zbierky spolupracoval s ďalšími básnikmi, najmä so Jacquom Roubaudom z Francúzska a s rumunskou poetkou Doinou Ioanid. Vandebriel požiadal viacerých filmových tvorcov [vrátane Swoona], aby podľa jeho básní nakrútili "videobásne". Zbierka *Het vertrek van Maeterlinck* bola nominovaná na Cenu C. Buddingha, ktorá sa udeľuje za najlepší básnický debut, a získala Cenu Hermana de Conincka za debut. Vandebriel svoje básne často a s nadšením verejne prednáša. Vystúpil napríklad na podujatiach *Crossing Border* [Haag], *Poëzienacht* [Bruggy], *Dichters in de Prinsentuin* [Utrecht] a *Festival international de poésie* [Namur]. Vandebrielove básne boli preložené do francúzštiny, španielčiny, angličtiny, srbčiny, rumunčiny, fínčiny a turečtiny.

Michaël Vandebriel [1972] is a young Flemish poet. In 2012, his poetry debut *Het vertrek van Maeterlinck*, a collection which appeared immediately in the two most important national languages [Dutch and French] was published by the renowned publishing house *De Bezige Bij*. In some poems in this volume he collaborated with other poets including the French Jacques Roubaud and the Romanian Doina Ioanid. Vandebriel asked a number of video artists [including Swoon] to make 'video poems' of his poems. *Het vertrek van Maeterlinck* was nominated for the C. Buddingh' Prize for the best debut in Dutch poetry and was awarded the Herman de Coninck Debut Prize. Vandebriel performs his poems often and with pleasure. He appeared inter alia at *Crossing Border* [The Hague], *Poëzienacht* [Bruges], *Dichters in de Prinsentuin* [Utrecht] and *Festival International de poésie* [Namur]. His poems have been translated into French, Spanish, English, Serbian, Romanian, Finnish and Turkish.

